

Hazudós mese

2009 november 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

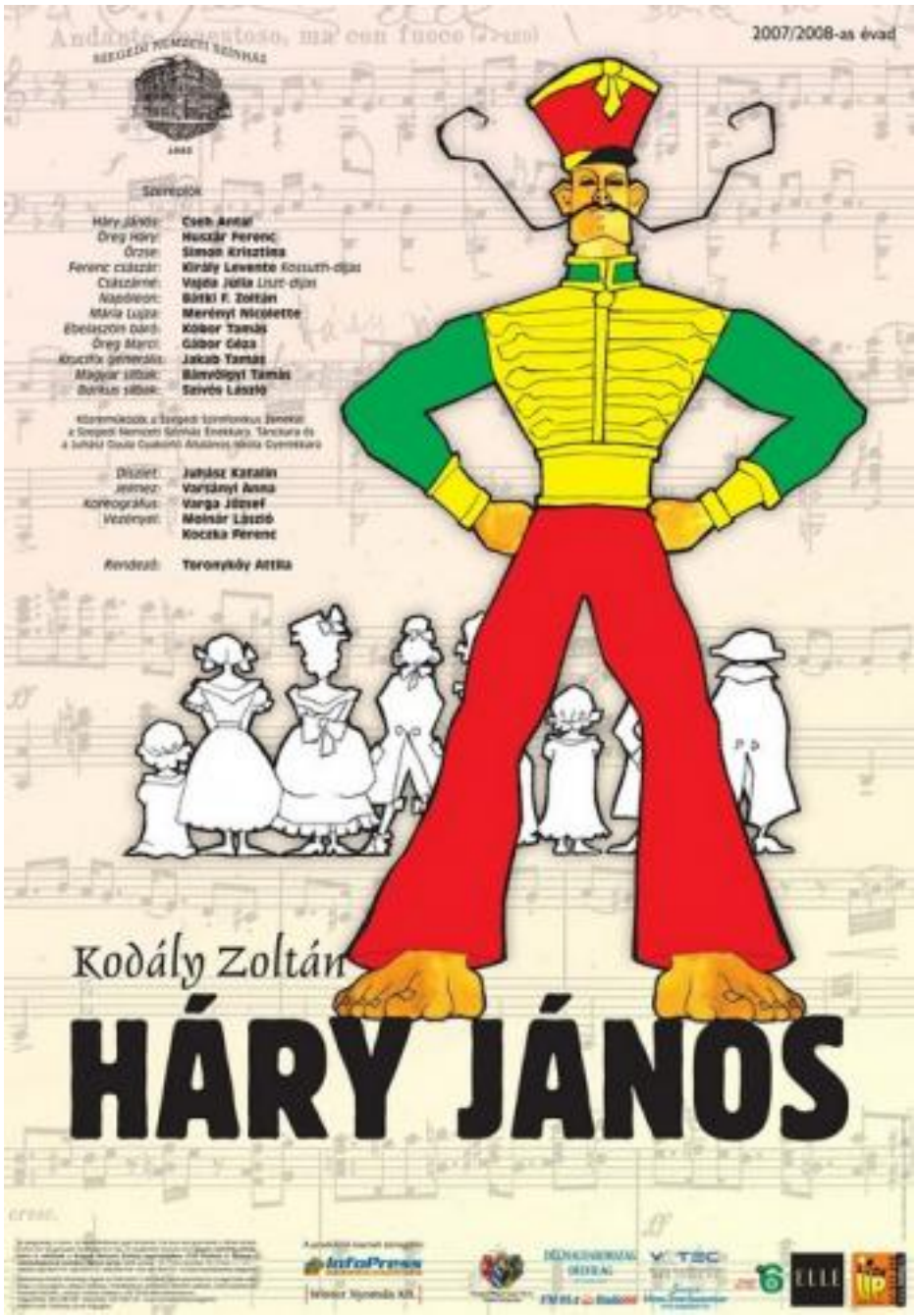
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ezt a m?fajt a híres Berecz András alapozta meg, az ? nyomát követve dolgozott külföldön Münchausen báró, idehaza bizonyos Háry János és Ablonczy Bálint. Az alábbi remeket hihetetlen szerencsével teljes épségben leltem meg itt, éppen ezen a képerny?n!

Azt meg nem is mondtam, amikor a tapolcai rakétásoknál szolgáltam, volt ott mellettünk egy nagy szénakazal, de az ugyanúgy állt tizenhat éve, mer' nem ám szénából volt. Az tiszta PVC volt. Annak a tartalmát jobban álcázták, mint az összes rakétát együttvéve. Nem volt az más, mint a sereg légiirányító központja, annak a liftaknája. A veszprémi csak álcázás volt, az igazi itt lapult nálunk, hátul, a disznóólak mögött. Na, egyszer is, a körletben, mármint a katonák hálótermében, az ágyamon heverésztem, olvasgattam, amikor éktelen csattogást hallok. Kinézek, hát errefelé lohol a Spatula ?rmester, annak a fülei csattogtak a feje fölött. Így volt megszerkesztve, nem tehetett róla! Na beesett, én meg fogtam a könyvjelz?t, mert tuttam már, hogy innen föl kell állnom. Aszongya, hogy izibe' törtessek a radaros terembe, mert hívat a f?parancsnok úr. Jó, mondom, ha tudnám, hol van, de azt annyira titkolták, hogy akkor még nem tudtam, pedig már több mint két hete szolgáltam ott. Igen ráordítottam szegény ?rmesterre, hogy nyögje már ki, hová is kellene mennem, de az csak gy?rögette a sapkáját, hogy ilyen haditítok meg olyan f?belövés… A marha nem értette a saját mondatait sem, nem hogy egy illyen bonyolult helyzetet. Na jó, mondtam, akkor menjen el?re, majd én követem, akkor nem kell elmondania a haditítkot.

…ott állok a mínusz nyolcadik szinten, körbe csupa tábornok, a legkisebb is f??rmester volt! Na mondok, Pogány, itt háromszor gondold meg, mit mondasz… Megszólalt akkor a Tuskó ales: nézze meg fiam, ott a nagy képerny?n van valami, aminek nem kéne ott lennie. Bejött keleti irányból, és egy perc alatt Kecskemét felett volt. Legalább tízszer gyorsabb, mint a mi MiG 15-öseink. Látom, ales elvtárs, mondom neki, de mi lenne a feladat? Hát hogy ki kéne derítenem, mi a rossebevése ez. Mert hogy ötletük sincsen. Meg tudja oldani? Kérdi a f?nök. Hát ennyit már

igazán, mondok, kérek egy szirénás UAZ, és f?tsék fel a legjobb MIG 15-öst. Már vágtattam is kifele. Közben mobilon hívtam a sógort, hogy a fenébe ne, ott már akkor a fontosabb személyeknek volt karórába épített telefonja, na szóval, mennyi van abból a betonbontó törkölypálinkából, amit tavalyról tett el, mert hogy nehezen fogyott. (Persze, olyan er?s volt, hogy külön vastag falú, mindenálló hordót meg palackokat kellett kerítenem neki), na szóval, mert hogy a hazának van rá szüksége. És hogyan férek hozzá? Megmondta, hogy a kulcs a fészerben, a satupad alatt, a szokott helyen. Mert a zén sógorom egy egyenes ember, na. Közben beugrottam a kocsiba, a sof?r-gyereket hátra vágtam, szükség lehet még rá, és repesztettem kifele a Csócsába.

Hát a nyavalya tört ki, míg kinyitottam azt a pincét. Annak ollyan békebeli zárja vót, amit csak egyszer csinált a lakatos, a következ? már másmilyen volt. Két nyelve volt. El?ször félig kellett bedugni a kulcsot, kétszer a zóramutató járása ellen, aztán ütközésig be, és kétszer ellenkez? irányba, és ha a sógor el?z? este szabályosan zárta be, akkor már nyílt is. De ha nem, akkor annyi: akkor az összes lehet?séget végig kellett próbálni. Föls? nyelv egyszer betolva, alsó egyszer sem, aztán az alsó egyszer, a föls? egyszer sem, egészen odáig, hogy mind a kett? be van zárva. Emlékszem, új birtokos korában a sógor egyszer a szomszédban hált, mert az utolsó busz is elment, és még nem bírta kinyitni. Én is úgy jártam volna, ha meg nem érkezik a rokony. Kérdi, ha lenyúlom a pálinkáját, mért lesz az neki jó?

Legalább egy aranyérmes bikát had l?hessen a laktanya feletti erd?ben! Na, az el van intézve, mondtam, majd szólok a vezérmesternek, a kupicákat meg tedd el nyugodtan, most nem iszunk. A hordót vedd ki, mondtam a sof?rnek, de hiába, ketten sem bírták megmozdítani. Magam voltam kénytelen bebillenteni a kocsi végébe, aztán uzsárdi, haza. Mármint a laktanyába. Egyenest a kifutópályára. Már ott füstölgött a gépem, egy zsír új MiG 16-os. Szempillantás alatt feltöltöttem a kétszáz lityi törkölypálinkát a tankba, kinyitottam a benzincsapot, te, a nyolcszáz méterre álló szerel?nek alapgázon mind lepörkölte a haját -szemöldökét. Na mondok, itt nem lesz jó parkolni, beugrottam, oszt adj neki! Még alig értem a kifutópálya feléig, a kerekek még a f?be', amikor hangrobbanás, és elt?nt alólam a talaj. Nem mondom, emelkedtem, mint a rakéta, de a talaj attól az orbitális robbanástól zuhant maga alá. Csak nézzétek meg a korabeli Ludas Matyit, ott vannak a hiteles adatok a tapolcai medence hirtelen lesüllyedésér?l!

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló